

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 472/2020

27.05.2020. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Бисерке Живановић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љиљана Денић, адвокат из ..., против Националне службе за запошљавање Београд – Филијала Прокупље, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Прокупљу Гж 1036/18 од 04.07.2019. године, у седници одржаној 27.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1036/18 од 04.07.2019. године.

УКИДА СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1036/18 од 04.07.2019. године и решење о трошковима поступка садржано у ставу другом пресуде Основног суда у Прокупљу П 1870/18 од 18.04.2018. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно одлучивање у укинутом делу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 1870/17 од 18.04.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев, па је обавезана тужена да тужиоцу уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање надлежном Фонду ПИО по стопи која буде важила на дан уплате на основице које су ближе одређене у изреци пресуде. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 1036/18 од 04.07.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу П 1870/17 од 18.04.2018. године у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу другом наведене пресуде.

Против решења о трошковима поступка које је садржано у ставу другом изреке другостепене пресуде тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП.

Врховни касациони суд налази да су испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП због потребе разматрања правних питања везаних за трошкове поступка, с обзиром да постоји неуједначена судска пракса по овом питању. Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући побијану одлуку у делу којим је одлучено о трошковима поступка применом члана 408. у вези са чланом 420. („Службени гласник РС“, бр.72/11 ... 87/18), Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужиоца основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Првостепени суд је усвојио тужбени захтев тужиоца и обавезао тужену да у корист тужиоца изврши уплату припадајућих доприноса. Међутим, иако је тужилац у целини успео у парници, његов захтев за накнаду трошкова поступка није усвојен већ је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка, са образложењем да је тужилац могао да уплату доприноса потражује у поступку у коме је потраживао и уплату разлике накнаде за време незапослености.

Другостепени суд је одбио жалбу тужиоца и потврдио одлуку о трошковима поступка, прихватајући разлоге првостепеног суда у целини.

Врховни касациони суд сматра да се основано ревизијом указује на погрешан став нижестепених судова у погледу права тужиоца на накнаду трошкова поступка.

Одредбом члана 153. став 1. ЗПП прописано је да странка која у целини изгуби парницу дужна је да противној странци накнади трошкове, а чланом 154. став 1. истог закона да ће суд приликом одлучивања који ће трошкови да се накнаде странци да узме у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице.

Имајући у виду садржину цитираних законских одредаба, као и исход парнице, нижестепени судови су погрешно одлучили да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка. Приликом одлучивања о трошковима поступка, основни критеријум којим се судови морају да се руководе јесте успех парничних странака у спору. Изузетак су трошкови поступка у вези са породичним односима где суд одлучује по слободној оцени, водећи рачуна о разлозима правичности. У конкретном случају, тужена приликом исплате новчане накнаде није извршила исплату припадајућих доприноса због чега тужилац има право да тужбом потражује њихову исплату. Осим тога, тужена је оспорила тужбени захтев тужиоца током поступка, у ком смислу тужиоцу, који је успео у спору, припада право на накнаду трошкова који су били потребни ради вођења парнице.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом одредбе члана 416. став 2. у вези са чланом 420. ЗПП-а укинуо одлуку о трошковима поступка и предмет у укинутом делу вратио на поновно одлучивање.

Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић